

Man skal dernæst gaa over til at om- tale de til Lovforslaget stillede Vædrings- forslag.

ad 1. Man henholder sig her til det herom af Udvalgets Medlem, N. Andersen, i forrige Samling ved Lovforslagets 1ste Be- handling anførte. (Sp. 847).

ad 2. Hensigtsmæssigheden af disse Bestemmelser turde forstaa sig af sig selv.

ad 3. Bestemmelsens Hensigt er at bi- drage til at beskytte de faste Fiskerestaber mod at forulempes af Snurrevaaddene.

ad 4. Det anses for rettest, at Bestem- melserne blive de samme for hele det born- holmske Farvand.

ad 5—9. For saa vidt Forslagene gaa ud paa at formindste Størrelsen af Afmær- ningsredskaberne i de mindre Bunde, er dette begrundet i de fremkomne Klager over, at disse Redskaber ellers vilde optage for megen Plads i Fartøjet til Ulempe for, hvad dette ellers skal rumme, derunder Mandskab, Fiske- redskaber og Fangst.

S et saa stærkt befejlet Farvand som Øresund vil det være en Beskyttelse for Alaruserne, at den yderste Stage i en Ruse- række fører Topflag.

Den foreslaaede Tønde antages at ville være hindrende ved Brugten af Dribvaad.

ad 10. Det fremgaar af de Lovfor- slaget medgivne Motiver til § 5, at Meningen er, at Paragraffens Afmærkningsregler ikke skulle være obligatoriske, og at en Undladelse af at følge dem altsaa ikke skal betragtes som en efter § 64 strafbar Overtrædelse; men det synes glemt ogsaa at udtrykke dette ved en tilsvarende Bestemmelse i selve Lovens Tekst; paa en saadan gaar Vædringsforslaget ud.

ad 11—16. Herom henvises til, hvad der om Halegaardretten er anført i Betænk- ningens almindelige Del. Med Hensyn til Underædringsforslag Litra i. bemærkes, at Staten, navnlig i Henhold til Lov 27de Januar 1852 om Domæneejendommens Af- hændelse, har bortsolgt en Række Fiskestader, ogsaa jævnlige i Skøderne kaldet Halestader, ved Øresund til fuldstændig Ejendom (jfr. Bilag 7). Hvor Halegaardretten, hvad nu

er forbudt ved Lov 5te April 1888 § 3, tid- ligere af private er afhændet fra den tilstødende Grund, er det en Selvfølge, at herved ikke kan hjemles større Rettigheder end de Grund- ejerne tilkommende.

ad 18—22. Disse Vædringsforslag gaa ud paa at lette Omkostningerne og Byrderne ved de i Paragraffen omhandlede Transaktioner.

ad 23. Det her foreslaaede er i Sam-klang med Lovforslagets Erstatningsregler.

ad 24—25. Herom henvises til det i Betænkningens almindelige Del anførte.

ad 26. Det findes rigtigt, at disse Be- stemmelser finde Plads her uden Henvisning til Limfjordslovgivningen, og at Forstrifterne om Savlystre udgaa.

ad 27. Stemmer med den nugældende Lov.

ad 28. Hensigten med Bestemmelserne i Fiskerilovens § 11, der uforandret er gen- tagen som Lovforslagets § 13, er den at forebygge, at den Fisk, som vil gaa op i navnlig de ferske Bunde for at lege, bort- fanges, naar den staar i Begreb med at gaa op i disse og derved forhindres fra at hngle. Saaledes som Paragraffen lyder, bliver dens Resultat imidlertid, at Fiskerne skulle lade denne Fisk uhindret gaa op i Vand- løbene til Fordel for Grundejerne, som saa dersteds kunne tage dem saa meget de lyste, da der ikke findes noget Forbud herimod. Herover have Fiskerne, som det synes med Føje, besværet sig. Vædringsforslaget for- udsætter, at Fiskerne kun skulle staae de Fisk, der gaa op i Ferskvande for at lege, naar Grundejerne ogsaa ere forpligtede til sam- tidig at staae dem, hvad der formenes at ville blive foreskrevet i Loven om Ferskvands- fiskeri. Ellers opnaas jo heller ikke den Hensigt ikke at forhindre Fisken i at hngle.

Bestemmelsen i Paragraffen om For- bud mod Fiskeri i en vis Afstand fra Fjor- dens Udmunding i Havet har hidtil staaet som et dødt Bogstav, hvis tilfattede Nytte ej heller indses, hvorfor der foreslaas, at den ikke gentages.

ad 29 a. og b. Med Hensyn paa det i den almindelige Del af nærværende Betænk- ning anførte maa de her foreslaaede Maal og